

ПРИЧА О ДВА БРОЈА

Сцена прва

69

Срела се два броја.

Број 6 и број 9.

– Здраво, ја сам 6!

– Здраво, ја сам 9!

– Зашто ходаш наглавачке?

– Мени се чини да ти ходаш наглавачке! Сјуриће ти се крв у главу.

– Теби ће се крв сјурити у ноге. Баи си смешан! Ајде молим те, окрени се.

– Али то не бих био ја! – рече 9.

– Онда ништа! Ја морам да идем – рече 6.

– Стани! Зашто не би пробала да ми се приближиш? Можда престанемо да се свађамо!

Шестица је мало размисљала и пришла деветки.

Заједно су направили број 69.

– Сјајно! – рече 6.

– Рекао сам ти. У животу нам је увек неопходан неко ко ће стајати као наше наглавачке – рече 9 и поклони шестици 6 белих ружа.

И тако су 69 живели срећно и имали пуно деце.

Од тог броја се то и могло очекивати.

Сцена друга

96

Срела се два броја.

6 и 9.

– Здраво, ја сам 9!

– Здраво, ја сам 6!

*– Стварно?! Ти си 6? Ја сам целог живота че-
као број 6! Најзад сам те нашао! Јеси ли читала
причу о 69?*

*– Моја омиљена прича. Волела бих да је пређе-
мо неколико пута!*

– И ја. Једва чекам! – рече 9.

*Али када су стали једно поред другог направи-
ли су број 96. Окретали су се непрестано и ника-
ко нису могли да се наместе. Иако наслоњени јед-
но на друго, нешто их је жуљало.*

*– Прелепа шестице, како су ти топла и не-
жна леђа! – рече 9.*

*– То је зато што ја на леђима сањам – рече 6
и оде.*

Неки бројеви се догоде само у причи.

СВЕ

Међу њима
није постојало ништа.
Само једно мекано јутро
облачак снени
и сунца зрак
мала песма
од две, три речи
и дрхтај благ.
Врели од маште,
румени од жеље
настављали су будни покидане сне...
Међу њима
никада није постојало ништа
осим што је увек постојало
СВЕ

ОНА И ОН

ОНА је имала ружу у коси
као знак распознавања
ОН је имао ружу на реверу.

ОНА је рекла – *тачно у 9 на углу улице*
ОН је био тачно у 9 на углу улице

ОНА је неколико недеља унапред
знала шта ће да обуче
ОН је купио нови капут.

ОНА је рекла да живи за дан
када ће га видети
ОН се уплашио да га толика лепота
не заслепи.

Онда су се срели на трафици
неколико метара ниже
од места сусрета.
Куповали су жваке.
ОНА се вратила до угла улице
вратио се и ОН.

Пролазили су аутобуси, трамваји,
нервозни таксисти, бабе са штакама,
заљубљени парови, маме са децом,
улични продавци...
Било је пролеће
Мирисале су липе
а они су чекали....

Ех, како би се само дивно заволили
онда кад су се срели
да су се којим случајем
препознали.